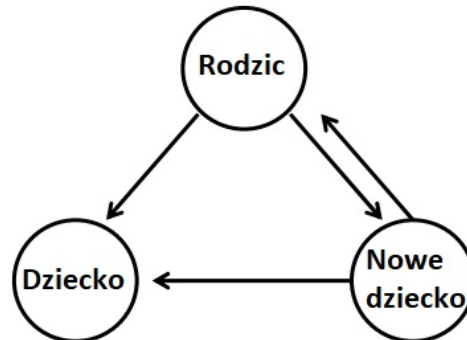
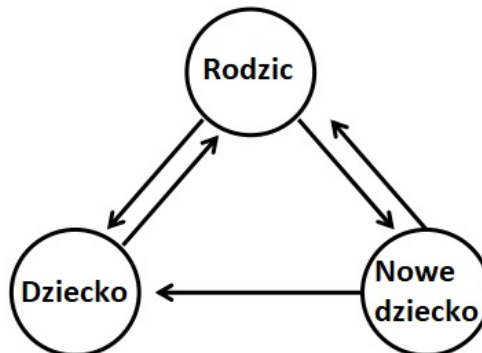

Taktyka „trójkąta”

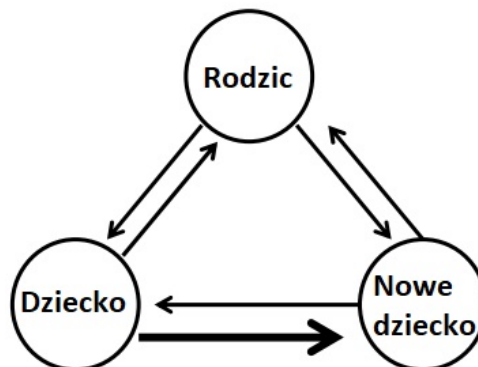
- a) Rodzic rozmawia z dziećmi, z każdym indywidualnie, powtarzając komentarz bądź pytanie zadane przez nowe dziecko, dziecku z mw – może przeformułować pytanie tak, by dziecko mogło odpowiedzieć choćby gestem tak lub nie. Po chwili „rozgrzewki”, gdy dziecko już się oswoi, rodzic zadaje mu pytanie X czy Y i odczeka 5 sekund (dziecko ma nabrać odwagi do udzielania jednowyrazowych odpowiedzi)

- b) Dziecko z mw zaczyna mówić do rodzica. Rodzic przekazuje dziecku włączonemu w interakcję odpowiedzi dziecka z mw, tak aby oboje czuli się uczestnikami tej samej konwersacji. Gdy tylko dziecku z mw łatwiej odpowiadać jednowyrazowo, rodzic zadaje coraz więcej pytań ogólnych.

- c) Dziecko z mw mówi coraz więcej do rodzica, udziela dłuższych odpowiedzi, komentuje. Rodzic nadal powtarza dziecku pytania nowego dziecka uczestniczącego w interakcji, ale czeka pełne pięć sekund zanim powtórzy pytanie. Rodzic wprowadza również 5 sekundową pauzę, zanim przekaże odpowiedź dziecka z mw, drugiemu dziecku uczestniczącemu w konwersacji, tworząc tym samym więcej okazji dziecku w do tego, by nie potrzebowało pośrednika i mogło mówić bezpośrednio do drugiego dziecka.

Źródło: Maggie Johnson & Alison Wintgens (2016) Selective Mutism Resource Manual, second edition
Tłumaczenie: Paulina Apolinarska-Bonifaczuk